Dosarul penal nr.1-858/2024
1-24120748-09-1-24102024

**S E N T I N Ț Ă**
În numele Legii

25 septembrie 2025 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul central,
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecător Natalia Foma
Grefier Tudorița Mudric

*Cu participarea:*
Procurorului Oleg Reaboi
Avocatului Vasile Anton

*În prezența:*
Inculpatului Sandu Andrei
Reprezentantului legal Nica Virginia
Pedagogului Moldovanu Lilia

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuirea lui

Sandu Andrei, ***** a.n., cetăţean al R. Moldova, originar al *****, domiciliat în s. *****, r-l. ***** (Centrul de plasament ”Raza soarelui”, or. *****, str. *****, 223), celibatar, 9 clase, ne supus serviciului militar, IDNP *****, anterior judecat,

- *prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 30.01.2024, s-a încetat procesul penal în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal, în legătură cu împăcarea părților;*
- *prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 25.03.2025, s-a recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii*

*prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 180 ore;*

- *prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 17.04.2025, s-a recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, 7 luni, 15 zile, fără aplicarea pedepsei complimentare sub formă de amendă. S-a recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 ani. S-a recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 ani. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pentru concurs de infracțiuni i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, 2 luni. În conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat pedeapsa cu închisoare stabilită, cu o perioadă de probațiune de 3 ani;*
- *prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 24.04.2025, s-a recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 192[1] alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, 10 luni și 15 zile. În temeiul art. 87 alin. (1) Cod penal, pedeapsa stabilită*

*prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 25.03.2025, în mărime de 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității, va constitui 45 zile sau 1 lună, 15 zile închisoare. Conform prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, prin prezenta sentință, cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 25.03.2025, stabilindu-i, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, 11 luni. În conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat pedeapsa cu închisoare stabilită, cu o perioadă de probațiune de 2 ani, cu condiția că în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat;*

în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de:
art.186 alin. (2) lit. b) Cod penal (*episodul cu partea vătămată* *****);
art.186 alin. (2) lit. b) Cod penal (*episodul cu partea vătămată* *****);
termenul de examinare a cauzei: 24.10.2024 – 25.09.2025,
procedura de citare legală a participanților a fost executată,
cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

**c o n s t a t ă :**

Sandu Andrei, în comun și prin înțelegere prealabilă cu cet.Pascari Eduard, având scopul sustragerii pe ascuns din averea proprietarului, în mod intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând consecințele, admițând și dorind survenirea lor, la data de 15.08.2024 orele 04:20, au deteriorat geamul lombardului ”FinX” amplasat pe str.Ștefan cel Mare 37, mun.Bălți, și folosindu-se de faptul că nu sunt observați de nimeni, au sustras pe ascuns din vitrină un telefon mobil de model ”Apple iPhone 12 ProMax 6/12 GB” cu IMEI – *****la preț de 7900 lei, un telefon mobil de model ”Apple iPhone 11

64 GB” cu IMEI – *****la preț de 4050 lei, un telefon mobil de model ”Apple iPhone 12 64Gb” cu IMEI – *****la preț de 3900 lei, ulterior cu bunurile sustrase s-au eschivat de la fața locului, cauzând părții vătămate SC ”FIN X AMANET” SRL un prejudiciu material în mărime totală 15850 lei.

Prin acţiunile sale intenţionate Sandu Andrei, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit.b) Cod Penal cu următoarele semne ale infracțiunii: ”Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșită de două persoane”.

Tot, Sandu Andrei, în comun și prin înțelegere prealabilă cu cet.Pascari Eduard, având scopul sustragerii pe ascuns din averea proprietarului, în mod intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând consecințele, admițând și dorind survenirea lor, în perioada de timp 14.08.2024 – 16.08.2024, aflându-se în scara blocului de locuit amplasat pe *****, mun.Bălți, de unde pe ascuns au sustras o bicicletă de model ”Rock Rider” de culoare sură combinat cu alb și negru, cauzând părții vătămate *****, 23.08.1979 un prejudiciu material în sumă de 3500 lei.

Prin acţiunile sale intenţionate Sandu Andrei, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit.b) Cod Penal cu următoarele semne ale infracțiunii: ”Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșită de două persoane”.

În cadrul ședinței preliminare, inculpatul Sandu Andrei, fiind asistat de avocatul Vasile Anton, a declarat personal că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecarea cauzei să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care le sunt cunoscute, le înțeleg conținutul, nu are obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi probe, înaintând instanței un înscris autentic în acest sens.

Procurorul nu a obiectat împotriva judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanţa de judecată, studiind cererea inculpatului și audiind poziția lui, susținută de apărător, ascultînd opinia procurorului, ținînd cont de faptul că din probele administrate la faza de urmărire penală rezultă că faptele inculpaților este stabilită şi denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod procedură penală, or, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nulitatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale garantate de Convenţia

Europeană, deoarece fapta imputată inculpatului a fost just încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Fiind audiat în şedinţa de judecată inculpatul Sandu Andrei a declarat că, vina sa în comiterea infracțiunii a recunoscut-o integral şi a declarat că, regretă de cele întîmplate. De asemenea, a menționat că, susține declarațiile date la urmărirea penală.

Tot aici a mai declarat inculpatul că se căiește sincer de cele comise, a solicitat instanței aplicarea unei pedepse mai blânde și a declarat că este de acord să execute ca pedeapsă munca neremunerată în folosul comunității.

Deși inculpatul Sandu Andrei a recunoscut vina integral, vinovăţia acestuia în şedinţa de judecată a mai fost dovedită şi prin alte probe acceptate de inculpat, şi anume:

- informația parvenită la IP Bălți la 15.08.2024 ora 05.00 din care rezultă că a fost spartă vitrina magazinului ”Fin X Amanet” (f.d.10);
- proces-verbal de cercetare la fața locului din 15.08.2024 prin care este examinat locul comiterii infracțiunii și tabelul fotografic (s-a ridicat înregistrarea video) (f.d.14-23);
- proces-verbal de ridicare din 15.08.2024 de la cet.***** a înregistrării video și biletelor de amanet pe telefoanele sustrase (f.d.36-39);
- informația parvenită la IP Bălți la 16.08.2024 ora 14.20 din care rezultă că a fost sustrasă bicicleta din scară (f.d.154);
- proces-verbal de cercetare la fața locului din 16.08.2024 prin care este examinat locul comiterii infracțiunii și tabelul fotografic (f.d.156-159);
- proces-verbal de ridicare din 19.09.2024 de la cet. *****. a înregistrării video din scara blocului (f.d.172);
- proces-verbal de examinare a înregistrării video din 19.09.2024 din care rezultă faptul comiterii infracțiunii de învinuit (f.d.174-175);
- proces-verbal de ridicare din 30.08.2024 a bicicletei sustrase (f.d.177);
- proces-verbal de examinare a obiectului din 11.09.2024 (a bicicletei sustrase) (f.d.179-180);
- proces-verbal de ridicare din 15.10.2024 de la învinuit a telefonului sustras (f.d.194);

Reieşind din cele expuse şi în conformitate cu prevederile art. 27, art. 99 – art. 101 din Codul de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minunțios prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct

de vedere al coroborării lor, instanţa consideră că, vinovăţia inculpatului Sandu Andrei de comiterea infracţiunii imputate a fost dovedită integral.

Drept consecinţă, acțiunile lui Sandu Andrei corect au fost încadrate conform prevederilor art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșite de două sau mai multe persoane.

Stabilind vinovăţia inculpatului Sandu Andrei de săvîrşirea infracţiunii imputate, calificîndu-i acţiunile acestuia, la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atît sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cît şi prin punctul de vedere al nevoii de reeducare a făptuitorului, instanţa de judecată va ţine cont de prevederile art. art. 7, 75 – 88 ale Codului penal, şi anume de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul săvîrșirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.

La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, inculpatul Sandu Andrei a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Potrivit alin. (3) art. 16 Cod penal, infracţiunea comisă de către inculpatul Sandu Andrei este calificată ca mai puțin gravă.

Totodată, la stabilirea categoriei pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri și restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanţa de judecată ţine cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul săvîrșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii *(privativă sau neprivativă de libertate)* şi duratei atât gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă în mod real persoana inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei.

Funcţiile de constrângere şi de reeducare, precum şi scopul preventiv al pedepsei pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancţiunii, care să ţină seama de persoana căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condiţiile socio-etice impuse de societate. Exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei inculpatului, contribuind la reeducarea sa, cât şi asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situaţia de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare şi de a se abţine de la săvârşirea de infracţiuni. Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată şi pusă în executare, intensitatea şi generalitatea

dezaprobării morale a faptei şi făptuitorului, condiţionează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privaţiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracţiunii şi gradul de vinovăţie al făptuitorului. Numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atât exemplaritatea, cât şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art.61 Cod penal, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni".

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".

Astfel, instanța la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei i-a în considerație faptul că, inculpatul Sandu Andrei a recunoscut integral vina, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, se căieşte de cele comise.

La fel, instanța reține prezența circumstanțelor excepționale, și anume comiterea infracțiunii de către o persoană care la data săvîrșirii infracțiunii nu a atins vîrsta de 18 ani.

Astfel, în cadrul ședinței de judecată s-a constatat că, Sandu Andrei a comis infracțiunile respective neavînd împlinită vîrsta de 17 ani, prin urmare sunt aplicabile prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvîrşirii infracţiunii, nu a atins vîrsta de 18 ani, **termenul închisorii se stabileşte din maximul pedepsei**, prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvîrşită, **reduse la jumătate.**

La fel, instanţa de judecată ţine cont că spre deosebire de pedepsele cu închisoare sau amendă, care pot fi aplicare coercitiv indiferent de voinţa infractorului, sancţiunile şi măsurile comunitare necesită cooperarea acestuia pentru a-şi atinge scopurile, deaceea munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicata doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea pedeapsă. Neconstatarea acceptului inculpatului la executarea unei asemenea pedepse poate duce la stabilirea unei pedepse care nu va fi executată, deci va fi aplicată o pedeapsă care nu va influenţa asupra corectării şi reeducării inculpatului, criteriu obligatoriu prevăzut de art.75 Cod penal pentru individualizarea pedepsei şi o atare pedeapsă ulterior va fi înlocuită cu o altă pedeapsă mai gravă.

Drept consecinţă, instanţa consideră că pentru fapta comisă de inculpatul Sandu Andrei urmează a fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, ca fiind una echitabilă şi rezonabilă pentru cele comise de către Sandu Andrei, și ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu tragerea unor concluzii corecte

ce ţin de comportamentul său. Astfel, pe de o parte, instanţa are în vedere gradul de pericol social al faptei concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, faptul că inculpatul a recunoscut comiterea faptei şi împrejurările în care aceasta s-a produs, cât și conduita inculpatului reliefată prin atitudinea sa procesuală concretizată în prezentarea în faţa instanţei de judecată, contribuind astfel în mod nemijlocit la soluţionarea justă şi cu celeritate a cauzei şi la aflarea adevărului, cu respectarea exigenţelor impuse de art. 6 din CEDO, sunt aspecte de natură a genera aplicarea unei pedepse al cărei cuantum a fost orientat spre scopul educativ al pedepselor.

Este de evidenţiat că, va fi atins scopul pedepsei: restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Determenînd felul pedepsei, instanţa de judecată consideră necesar de a stabili cuantumul pedepsei.

La stabilirea mărimii pedepsei instanța atestă că, inculpatul Sandu Andrei a recunoscut integral vina, solicitînd examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. $364^1$ Cod de procedură penală. Prin urmare, la stabilirea pedepsei pentru speţă au incidenţă prevederile art. $80^1$ alin. (1) Cod penal.

Aşadar, potrivit alin. (1) art. $80^1$ Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Totodată la stabilirea mărimei pedepsei instanţa va lua în considerație prevederile art. 79 alin. (1) și ($1^1$) Cod penal, potrivit căruia: ținînd cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvîrşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională. Săvîrşirea infracţiunii de către persoanele care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanţa de judecată drept circumstanţă excepţională. ($1^1$) Poate fi considerată excepţională atît o circumstanţă atenuantă, cît şi un cumul de asemenea circumstanţe legate de situaţiile menţionate la alin.(1).

În acest sens, instanța conchide că potrivit prevederilor pct.12 din Hotărîrea Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 16 din 31 mai 2004 „Cu privire la aplicarea

în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale", stabilirea pedepsei sub limita minimă a sancţiunii, cu aplicarea art. 79 Cod penal, se admite numai luînd în consideraţie personalitatea vinovatului în cazul existenţei circumstanţelor excepţionale legate de scopul, motivele, rolul vinovatului şi comportamentul acestuia pînă la săvîrşirea infracţiunii, în timpul şi după săvîrşirea infracţiunii. În acest caz instanţa de judecată este obligată să indice în sentinţă care anume circumstanţe ale cauzei sînt considerate excepţionale şi în corelaţie cu care date despre persoana vinovatului ele servesc drept temei pentru aplicarea art. 79 Cod penal.

În calitate de circumstanțe excepționale pentru o pedeapsă mai blîndă pot servi atît circumstanțe separate distincte, prevăzute la art.76 Cod penal, cît și cumulul lor, precum și alte circumstanțe ce atenuează răspunderea, neenumerate de lege.

Prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal, acționează față de persoanele care au comis infracțiuni ușoare, mai puțin grave, grave și deosebit de grave.

De asemenea, instanța reține că din prevederile art. 79 Cod penal rezultă că mecanismul influenței circumstanțelor atenuante şi agravante asupra pedepsei penale se exprimă prin influența lor asupra gradului prejudiciabil al infracțiunii şi/sau asupra pericolului social al persoanei vinovatului, precum şi prin efectele pe care aceste circumstanțe le au la stabilirea pedepsei. Astfel, dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv doar circumstanțe atenuante ca în speță, acest fapt conduce la faptul că mărimea pedepsei stabilite trebuie să fie mai aproape de limita minimă prevăzută pentru pedeapsa respectivă de sancțiunea normei Părții Speciale a Codului penal și invers în cazul în care într-o cauză penală sunt prezente exclusiv circumstanțe agravante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele atenuante, atunci mărimea pedepsei stabilite trebuie să fie mai aproape de limita maximă a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei Părții Speciale a Codului penal.

În context, instanța reține drept circumstanțe excepționale faptul că inculpatul Sandu Andrei este născut la *****, astfel la data comiterii infracțiunii 15.08.2024, 14.08.2024 – 16.08.2024 nu avea împlinită vîrsta majoratului de 18 ani, avînd vîrsta de 17 ani, a recunoscut vinovăția sa integral, se căiește de cele comise, împrejurări care în totalitate, în esență formează convingerea posibilității faptuitorului de a se corija cu numirea în privința lui Sandu Andrei a unei pedepse sub formă de închisoare sub limita minimă prevăzută de lege.

Astfel, instanța apreciază că inculpatul are valorile morale necesare pentru a înţelege seriozitatea faptelor comise de el şi de a trage concluziile corespunzătoare.

Prin urmare, instanța constată că în speță sunt prezente un cumul de circumstanțe atenuante și excepționale, care îndreptățește aplicarea față de inculpat

a unei pedepse sub limita minimă prevăzută de lege, fiind aplicabile prevederile art. 79 Cod penal.

În circumstanțele enunțate supra, instanţa ajunge la concluzia de a aplica în privinţa inculpatului Sandu Andrei a prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de sancţiunea art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Din considerentele indicate și ținînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, aplicîndu-se în dosar efectele alin. (1) art. $80^1$ Cod penal, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa urmează de a-i stabili inculpatului o pedeapsă, după cum urmează:

- în baza art.186 alin. (2) lit. b) Cod penal (*episodul cu partea vătămată* *****), sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) luni;
- în baza art.186 alin. (2) lit. b) Cod penal (*episodul cu partea vătămată* *****), sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) luni;

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanţa de judecată, pronunţînd pedeapsa pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total sau parţial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care nu au atins vîrsta de 18 ani şi a persoanelor care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate – pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multor infracţiuni uşoare şi/sau mai puţin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai uşoare de pedeapsa mai aspră.

Raportînd dispoziția de drept sus-indicată circumstanțelor pricinii, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, instanța de judecată consideră necesar a-i stabili lui Sandu Andrei pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvîrşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.

Astfel, prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 20.08.2025, în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Sângerei din 17.04.2025 și sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sângerei din

24.04.2025, s-a stabilit lui Sandu Andrei pedeapsa definitivă sub formă de 3 (trei) ani, 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în centrele de detenție pentru minori şi tineri. Potrivit art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei aplicate lui Sandu Andrei, stabilindu-i o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

Raportînd dispoziția de drept sus-indicată circumstanțelor pricinii, în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, instanța de judecată consideră necesar a-i stabili lui Sandu Andrei pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă.

Invocând doctrina juridică, instanța reține că instituţia suspendării condiţionate a pedepsei nu trebuie privită, ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Raţionamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana şi comportamentul acesteia pînă la săvîrșirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

La fel, instanța ține cont și de jurisprudența CEDO, potrivit căreia: ”...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai fregventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” *(cauza Varga și alții vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 și 64586/13 din 10.03.2015),* precum și de Recomandările Comitetului de Miniștri ONU nr. R (99) 22 și Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cît mai mult posibil alternativele la detenție.

Astfel, avînd în vedere atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, conduita acestuia de recunoaştere a faptelor comise, ţinînd cont de circumstanţele pricinii şi persoana celui vinovat, instanţa consideră că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, deaceia constată că sunt îndeplinite condiţiile

prevăzute de art. 90 Cod penal, apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru fapta comisă, iar stabilirea termenului de probă va asigura, în opinia instanţei, un comportament adecvat al inculpatului, dacă în termenul de probă el nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, ne fiind raţională aplicarea unei pedepse mai aspre din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii date, aşa cum în şedinţa de judecată s-a constatat că Sandu Andrei nu prezintă pericol social sporit şi corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate.

În baza acestor prevederi legale instanţa urmează să dispună suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate faţă de inculpatul Sandu Andrei, fixînd pentru el un termen de încercare pe o durată de 3 (trei) ani, și se explică inculpatului Sandu Andrei că dacă în termenul de probă va comite noi infracțiuni la pedeapsa stabilită se va adăuga durata pedepsei ce va fi aplicată prin noua sentință.

La fel, la aplicarea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei instanţa de judecată este în drept să-i stabilească inculpatului Sandu Andrei unele restricţii prevăzute de alin. (6) art. 90 Cod penal.

Aplicînd astfel prevederile normei sus indicate, ţinînd cont de concluzia finală asupra fondului cauzei, precum și luînd în consideraţie circumstanţele pricinii şi scopul pedepsei stipulat la alin. (2) art. 61 Cod penal, instanţa de judecată consideră necesar de a aplica în privinţa inculpatului Sandu Andrei restricţia prevăzută la lit. a), b) și e) alin. (6) art. 90 Cod penal, şi anume a obliga pe Sandu Andrei să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent; să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile; să repare daunele cauzate victimei şi/sau familiei victimei în cuantumul şi în termen de 3 ani.

Potrivit art. 385 alin. (1) pct.10) și 11) Cod de procedură penală, instanța de judecată soluționează dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acţiunea civilă.

La fel, conform prevederilor art. 387 alin. (1) CPP, odată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Potrivit art. 61 alin. (1) CPP, parte civilă este recunoscută persoana fizică sau juridică în privinţa căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracţiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, care a depus la organul de urmărire penală sau la instanţa de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia. Acţiunea civilă se judecă de către instanţă în cadrul procesului penal dacă volumul prejudiciului este incontestabil.

Conform prevederilor art. 225 CPP, (1) judecarea acţiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acţiunii, se efectuează de către instanţa de competenţa căreia este cauza penală. (2) La adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere. (3) Odată cu soluţionarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluţioneze acţiunea civilă.

Potrivit art. 219 alin. (1) CPP, acţiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputaţiei profesionale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrşirea acesteia.

Potrivit jurisprudenţei CEDO (hotărârea Tonchev vs Bulgaria din 19.11.2009) Curtea a recunoscut încălcarea art. 6 CEDO prin nesoluţionarea acţiunii civile în procedura penală şi a statuat că, în situaţia în care sistemul intern permite reclamanţilor să introducă o acţiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligaţia să se asigure că aceştia se bucură de garanţiile fundamentale prevăzute de art. 6 ale Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale din 04 noiembrie 1950”.

Conform art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

În susţinerea celor enunţate instanţa menţionează şi jurisprudenţa CEDO, cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003), unde Curtea a statuat, în principiu, că „atunci când victima unei infracţiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri, chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobîndirea calităţii de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracţiunii, ci şi repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit”.

Astfel, luînd în consideraţie prevederile legale menţionate mai sus, analizînd materialele cauzei penale şi circumstanţele de fapt constatate, dat fiind faptul constatării cu certitudine a vinovăţiei inculpatului Sandu Andrei în cauzarea prejudiciului, instanţa de judecată consideră necesar de a repara prejudiciul material în mărime de 7925 (șapte mii nouăsute douăzeci și cinci) lei, (1/2 din prejudiciul în mărime de 15850), cauzat prin infracțiune, deci se va încasa din contul lui Sandu Andrei în beneficiul lui ***** suma în mărime de 7925 (șapte mii nouăsute douăzeci și cinci) lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) din Codul procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Totodată, potrivit art. 162 din Codul procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală, întocmită de către ofițerul superior de urmărire penală din cadrul SUP a IP Bălți, inspector superior Ilona Creanga din 11.09.2024, s-a recunoscut drept corp delict o bicicletă de culoare negru combinat cu sur de model ”Rockrider”.

Prin ordonanța privind dispunerea restituirii către proprietar a corpurilor delicte, întocmită de către ofițerul superior de urmărire penală din cadrul SUP a IP Bălți, inspector superior Ilona Creanga din 19.09.2024, s-a restituit lui Topor Maria o bicicletă de culoare negru combinat cu sur de model ”Rockrider”.

Corpul delict - o bicicletă de culoare negru combinat cu sur de model ”Rockrider”, care a fost restituită lui Topor Maria, urmează a fi lăsată în proprietatea acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) CPP, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea

consecutivitate: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Prin urmare, în scopul asigurării executării sentinței, instanța consideră necesar de a aplica în privința inculpatului Sandu Andrei, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

Pentru aceste motive şi în conformitate cu art.70, 79, $80^1$ Cod penal, art. 391 alin.(1), art. 396 art. $364^1$, 384-385, 395, 397 ale Codului de procedură penală, instanţa de judecată,

**h o t ă r ă ș t e :**

Se recunoaşte vinovat Sandu Andrei de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal (*episodul cu partea vătămată* *****), și se stabilește acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) luni.

Se recunoaşte vinovat Sandu Andrei de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal (*episodul cu partea vătămată* *****), și se stabilește acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) luni.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, instanța de judecată consideră necesar a-i stabili lui Sandu Andrei pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, instanța de judecată consideră necesar a-i stabili lui Sandu Andrei pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate faţa de Sandu Andrei se suspendă condiţionat pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

În temeiul lit. a), b) și e) alin. (6) art. 90 Cod penal, inculpatul Sandu Andrei se obligă să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent; să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile; să repare daunele cauzate victimei şi/sau familiei victimei în cuantumul şi în termen de 3 ani.

Controlul executării obligației inculpatului stabilite în baza art. 90 alin. (6) Cod penal urmează a fi exercitat de către Biroul de Probațiune de la locul de domiciliu al inculpatului Sandu Andrei.

Se încasează din contul lui Sandu Andrei în beneficiul lui ***** suma în mărime de 7925 (șapte mii nouăsute douăzeci și cinci) lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

Se aplică în privința lui Sandu Andrei măsura preventivă sub formă de - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentinţa va deveni definitivă.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul central.

**Președintele ședinței,**
**Judecător** **Natalia Foma**